

РЕШЕНИЕ

№ 84

гр. гр. Хасково, 14.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Нели Д. И.а

при участието на секретаря Златка Ив. Бончева
като разгледа докладваното от Нели Д. И.а Гражданско дело №
20225640101808 по описа за 2022 година

Предявен е от И. И. Д. с ЕГН:***** от гр.*****, със съдебен адрес гр.*****, адв.Т. Х. К., против Община Хасково, пл.“Общински“ №1, ЕИК 000903946, представлявана от кмета Станислав Насков Дечев, иск с правно основание чл.422 вр.чл.415 ал.1 от ГПК вр. чл.61 ал.1 от ЗЗД.

Ищецът твърди, че на 22.03.2021г. намерил видимо безстопанствено и неидентифицирано куче, което имало видим здравословен проблем - кървяща рана на врата, а също и други придружаващи заболявания, установени по-късно. Сочил, че в чл. 16 от ЗЗЖ се съдържали указания, които трябвало да бъдат изпълнени в подобен случай, а именно - задължението за „намерилият болно или наранено животно да информира приюта за животни, съответните органи на местната власт, областната дирекция по безопасност на храните, районното управление на Министерството на вътрешните работи или териториалните поделения на Изпълнителната агенция по горите“, които възможности били изброени алтернативно. Ищецът изпълнил задължението си по чл.16 от ЗЗЖ, като с обаждане на горещия телефон за спешни сигнали свързани с животни на БАБХ: 0700 122 99, подал сигнал за безстопанствено неидентифицирано куче с голяма, кървава рана по цялото протежение на врата, вероятно от впираща се дълго време каишка или верига. Сигналът му бил заведен в деловодната система на ОДБХ-Хасково с вх. № Н-2038/22.03.22г., откъдето доколкото той знаел препратили сигнала до общината, където било намерено бедстващото животно. Сочил, че не получил отговор нито от ОДБХ, нито бил потърсен от служител на ответника. Тъй като животното изпитвало видимо страдание, той го отвел във ветеринарна клиника „*****“ на адрес: гр.*****, за оказване на ветеринарно медицинска помощ, където в амбулатория била направена обработка на кожните рани, както и на ушите на кучето, поради установено силно възпаление. На животното била назначена последваща антибиотична, обезболяваща, противовъзпалителна и общоукрепваща терапия, която следвало да бъде извършена. Според ищеца, не само

изказа на закона, но и неговия дух и предмет ясно и недвусмислено показвали, че органите на местната власт (сред които и общината) били сред основните институции, ангажирани със защитата на животните, при това не само безстопанствените (съгласно чл. 2, чл. 16, чл. 40 и сл. ЗЗЖ), поради което със сигнал вх. № С-4 #1/04.04.2022г. на Община Хасково, информирал ответника за това, което той направил за животното. Сочи, че благодарение на неговите навременни действия, сега то било в добро общо здравословно състояние, доколкото това било възможно, тъй като бил засегнат лицев нерв, водещ до необратима парализа на част от главата на животното. Ищецът поискал възстановяване на платената от него за лечението на кучето сума, но не получил отговор и възстановяване на разходите, нито някой от ответната община се свързал с него за идентифициране на животното по изпълнение на Програма за овладяване популацията на безстопанствени кучета. Счита, че били налице всички предпоставки да му бъдат възстановени разходите по обгрижването на безстопанственото животно, тъй като били осъществени всички елементи на водене на чужда работа без пълномощие, а именно: 1. Да се предприеме някаква дейност (грижите за кучето), 2. за която ищецът си давал сметка, че била в чужд интерес (на общината, защото кучетата били под неин надзор и грижа) и 3. че няма натоварване, както по договор (напр. за мандат), така и че не бил длъжен, с оглед на някакви други задължения, вменени му по закон, да извършва тази работа. Доколкото законът предвиждал общо задължение за всички лица да уведомят съответните институции, ако намерят болно или наранено животно, а те от своя страна били длъжни да окажат съдействие за осигуряване на спешна ветеринарномедицинска помощ, когато тези задължения на институциите (в случая на ответника) били предприети и осъществени от друго лице (в случая - ищеца), били водени доброволно и уместно с грижата на добър стопанин и в интерес на общината, последната била длъжна да възстанови необходимите и полезни разноски, ведно със законната лихва, считано от 13.05.2022г. /датата на подаване на заявлението/ до окончателното изплащане на задължението. Въз основа подадено от ищеца заявление за издаване на Заповед за изпълнение на основание чл. 410 ГПК било образувано ч.гр.дело № 1165/2022г. по описа на Районен съд – Хасково с длъжник ответната община, по което била издадена Заповед за изпълнение № 513/16.05.2022г. Тъй като в срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК постъпило възражение от длъжника, с Разпореждане от 26.05.2022г. на РС – Хасково, на ищеца била указана възможността да предяви иск относно вземането си в едномесечен срок на основание чл. 415, ал. 1, т. 1 във вр. с ал. 3 и ал. 4 ГПК, което обосновавало правния му интерес и пораждало правото му да предяви настоящия иск за установяване на подробно описаните в заявлението за издаване на Заповед за изпълнение вземания. Ищецът посочва, че към момента ответникът не бил изпълнил задължението си по чл.61 ал.1 от ЗЗД и моли да се приеме, че задължението станало изискуемо към момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, което следвало да се счита за покана за доброволно изпълнение, а в условията на евентуалност - моли настоящата искова молба да се счита за покана.

Предвид изложеното, се иска да бъде постановено решение, с което да бъде установено по отношение на ответника, че същия дължи на ищеца сумата в размер на 138,00 лева, представляваща задължение по водене на чужда работа без пълномощие, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 13.05.2022г. до окончателното изплащане на задължението, както и направените разноски в размер на 25 лева за внесена държавна такса. Моли на основание чл. 78, ал.6 от ГПК, вр. чл. 36, ал.1 и ал.2 и чл. 38 ал.2 от ЗА за определяне на възнаграждение за един адвокат в настоящото производство, съобразно предвидените в НМРАВ размери.

В едномесечния срок по чл. 131, ал. 1 от ГПК е депозиран писмен отговор на исковата молба, като ответникът счита предявеният иск за допустим, но неоснователен

и недоказан, както по основание така и по размер. Сочи, че описаните в исковата молба факти и обстоятелства, на които ищецът базира исковата си претенция не отговаряли на действителното положение и на фактическата обстановка по делото, поради което оспорва изцяло същите. Оспорва, че ищецът предприел работа, която била задължение на Община Хасково, както и че работата била предприета уместно и в тази връзка поддържа, че след като ищецът намерил кучето е следвало той да сигнализира в приюта за безстопанствени кучета и от там да му бъде оказана необходимата помощ. Сочи, че работата била предприета неуместно, тъй като ищецът не бил предприел такива действия, каквито по принцип би предприела Община Хасково. Ответникът оспорва и твърдението, че състоянието на кучето било такова, при което същото се нуждаело от спешна ветеринарномедицинска помощ. Посочва, че в разпоредбата на чл.16, ал.2 от ЗЗЖ било предвидено, че органите по ал.1 съдействали за осигуряване на спешна ветеринарномедицинска помощ, т.е. задължение на органите било да съдействат само с действие по оказване на спешна ветеринарномедицинска помощ, а не да съдействат за извършване на всякакви грижи по отношение на наранени животни, в т.ч. по обезпаразитяване и тоалет. Излага насрещни твърдения, че състоянието на кучето не изисквало оказване на спешна ветеринарно-медицинска помощ, тъй като видно от предоставения амбулаторен лист било видно, че телесната му температура била 38,8 С, която била нормална телесна температура при кучетата, чиито нормални референтни стойности били по-високи от тези при човека, а именно от 38.3°- 39.2°. В амбулаторния лист било описано още, че не се откривали отклонения от останалите физиологични показатели, а назначените кръвни изследвания също били без отклонения от нормите. Оспорва се твърдението, че ответната община не реагирала на сигнала и не е предприела никакви действия по лечението на кучето, както и че не потърсила ищеца и излага насрещни твърдения в тази насока. Сочи, че след получаване на сигнала до Община Хасково, както и този на дежурния телефон на ОДБХ-Хасково, те били предадени на ОП „*****“. На 30.03.2022г. ищецът бил уведомен с писмо с Изх.№ 370/28.03.2022г. с копие до ОДБХ – Хасково за състоянието на кучето, за предприетите мерки относно лечението му и за мерките, които ще бъдат предприети след приключването му. Ищецът бил уведомен също, че предстояло кучето да бъде прибрано в кастрационния център до пълното му възстановяване. Така според него, след като кучето било закарано в клиниката и започнало лечението, Община Хасково поела задълженията си вменени ѝ със ЗЗЖ. На 29.04.2022г. след приключване на лечението, кучето било прибрано от служител на ОП „*****“, същото било обезпаразитено, кастрирано, поставена му била ушна марка, ваксина за бяс, микрочип и на 03.05.2022г. било осиновено от П. А. Д. - майка на ищеца. Изложеното навеждало на мисълта, че ищецът искал връщане на нещо, което той съзнателно бил изпълнил като свой нравствен дълг (състрадание и грижа за животни), но впоследствие - за материално облагодетелстване. Ответникът оспорва предявения иск и по размер, считайки същия за неоснователен, недоказан, евентуално и за неоснователно завишен. Оспорва обстоятелството плащането да е извършено реално, тъй като във Фактура № 0000000089/24.03.2022г. се сочело плащане по банков път, но липсвал документ за това. Оспорва се и издадената фактура от фирма „Хивет“ ООД, ЕИК 203289512, гр.Любимец, ул.„Ал. Стамболийски“ №20, поради обстоятелството че лечението, видно от представения Амбулаторен лист, било проведено от Ветеринарна амбулатория „*****“, д-р Х. П., гр. Хасково, ул. „*****“. Освен това, от същата не било възможно да бъде направено разграничение какви били извършените дейности за лечение на кучето, съответно тяхната цена. С оглед изложеното, моли искът да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан, като се присъдят направените в настоящото производство разноски, включително юристконсултско възнаграждение в минимален размер.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установена следната фактическа обстановка :

На 14.09.2022г. от Дирекция „Администрация и правно-нормативно обслужване“ при Община Хасково е изискана информация от ОП „*****“ за извършени действия по приет от тях сигнал на дежурен телефон от 22.03.2022г. във връзка с намерено куче с инфекция на главата на изхода на кв.„Болярово“, гр.Хасково. С писмо от 15.09.2022г. директора на ОП „*****“ отговоря на запитването, че на 22.03.2022г. в 23,02ч. жалбоподателя И. Д. подава по електронна поща жалба до Община Хасково за куче във видимо тежко здравословно състояние, намерено на ул.„Банска“. По негова информация животното е закарано от него в клиника за спешно лечение. На 28.03.2022г. ОП „*****“ дава отговор на жалбоподателя, с копие до ОДБХ-Хасково. В писмото се сочи, че след приключване на процеса по лечението му на 26.04.2022г. кучето е прието в приюта за кастрация и необходимите към нея ветеринарни обработки. От досието на животното се виждало, че кастрацията, чипирането и необходимите обработки са извършени на 29.04.2022г., след което е осиновено от П. А. Д. – майка на жалбоподателя след попълване и подписване на декларация за осиновяване на 03.05.2022г.

На 28.03.2022г. с писмо директора на ОП „*****“ уведомява ищеца И. Д. във връзка с постъпил от него сигнал в ОДБХ-Хасково на 23.03.2022г., че от телефонен разговор, проведен с неговата майка П. Д., разбрали, че кучето е настанено в клиника „*****“ в лошо здравословно състояние, с дълбоки прорезни рани на врата, д-р П. започнал незабавно лечение с антибиотици и в началото на м.април 2022г. след приключване на лечението кучето ще бъде прибрано в кастрационния център до пълното му възстановяване и тъй като животното няма поставен микрочип, не можел да се установи собственика му.

На 28.03.2022г. от БАБХ-ОДБХ-Хасково са препратили до Община Хасково постъпилия при тях сигнал от 17.01.2022г. от горещ телефон относно куче с инфекция на главата на изхода на кв.„Болярово“, гр.Хасково.

В досието от 29.04.2022г. е визирано, че описаното куче /мъжко; бяло/кафяво/сиво; порода-микс; средно дълъг косъм; с ушна марка №425; 18кг.; на три години, клетка №8/ на 26.04.2022г. е заловено от М. А. в с.****, намерено от П. Д. с дълбока рана на шията. По отношение на здравословното състояние в досието е отразено, че е задоволително след лечението в клиника „*****“. Описано е ветеринарното лечение – външно и вътрешно обезпаразитяване, кастрация, антибиотик, ушна марка, ваксина бяс, микрочип. Отражено е, че няма данни за наранявания, причинени от животното на хора или животни.

На 03.05.2022г. П. А. Д. подписва декларация за осиновяване на домашен любимец, като декларира, че взема за отглеждане като компаньон куче, цвят сиво/кафяв, пол мъжки, у.м.№425, което ще бъде отглеждано на адрес с.****.

С платежно нареждане от 30.05.2022г. ищецът И. И. Д. заплаща по банкова сметка на „Хивет“ ООД сумата от 138лв. по фактура №89/24.03.2022г. Представено е по делото и удостоверение за актуално състояние на „Хивет“ ООД, гр.Хасково, един от управителите на което дружество е св.Х. Д. П..

От показанията на св.П. А. Д. се установява, че е майка на ищеца, с когото живеели в с.*****о. Един ден, идвайки от с.*****о към гр.Хасково, със сина й видели кучето някъде до клиниката на излизане от кв.„Болярово“ и го подминали. Направило им впечатление, че кучето вървяло по шосето и си чешело главичката. След като го подминали св.Д. казала на ищеца, че това кученце нещо не е по реда си. На връщане към селото спрели да нахранят кучето, като му сложили яденето, то дошло при тях и тогава видели, че има прерязано на врата и кръв. Ушите му били подути,

имало инфекция от това, което се случило, явно от сезал или тел, свидетелката не знаела точно от какво е било прерязано. Веднага го качили в колата, закарали го в клиника „*****“, където докторът го прегледал. Свидетелката не слязла от колата, синът ѝ слезнал с кучето и след това го прибрали, защото нямало къде да го оставят, да го изхвърлят било абсурд. Прибрали го на село, викали доктора след това няколко пъти, за да му бие инжекции, защото имало възпаление и инфекция. Кученцето така останало с едно ухо нагоре и едно надолу, едното око присвито, защото имало засегнат нерв, а от едната страна устата му леко изкривена и затова никой не го искал. Свидетелката твърди, че след време ѝ се обадили от приюта, защото знаели, че е неин син и това станало може би след десет дни. Взели го хората от приюта, кастрирали го и след това тя му намерила дом. Свидетелката твърди, че на това куче му намерила дом в чужбина и там го гледали вътре вкъщи и се грижели за него. Твърди, че по лечението на кучето били направени разноси, които поели лично, а синът ѝ никога не бил имал намерение да осиновява това животно. Това животно го видели случайно и за първи път тогава, защото минавали от там, кучето нямало чип. Свидетелката не си спомняла кога подали сигнала, но било по-късно. Спомняла си, че кученцето било в много сериозно състояние заради кръвта. Твърди, че не завели кучето в приюта, защото при друг случай ѝ били отказвали, като казвали, че не е тяхна практика да плащат лечението и тогава тя платила 130лв. Поради тази причина не завели кучето в приюта при ветеринарен лекар, а го завели в клиника.

От показанията на свидетеля Х. Д. П. се установява, че ищецът му докарал пациент, който имал рана на врата, която била вследствие на силно впит нашийник или тел или въже, не можел да каже каква е точната причина и имало тежки поражения по самата кожа. Целостта ѝ била нарушена, както и подлежащите тъкани. Това били гнойни струпеи със замърсяване от мръсотия, пръст, кал. Св.П. твърди, че обработили хирургически раната, почистили замърсените участъци, дезинфекцирали, видели какви са пораженията. Свидетелят назначил антибиотици, обезболяващи, противовъзпалителни и общо укрепващи медикаменти. Животното се възстановило почти, в смисъл кожните рани се затворили, както и тъканните поражения, но според свидетеля, останали други поражения, които били по-трайни, може би на някои от лицевите нерви. Св.П. твърди, че състоянието на животното налагало категорично необходимост от медицинска грижа, защото оставането му в това състояние можело да доведе до по-тежки увреждания, които никой не можел да предвиди какви ще бъдат. В епикризата на мястото на собственик винаги се записвало името на този, който води пациента. Едно състояние се води спешно, когато има поредица от фактори, обуславящи състоянието на спешност. Това се преценяло първите 5-10 секунди от лекаря, общото състояние на пациента, дали има кръвене, засегнати важни органи, рани, но много зависело. Това били състоянията, които обуславят спешността в различни случаи. По мнение на свидетеля, в конкретния случай било наложително на животното да му бъде оказана помощ, защото престоят в това състояние щял да нанесе по-сериозни следи. Във връзка с този случай от ОП „*****“ не се били свързвали със свидетеля. Доколкото знаел към общинското предприятие имало ветеринарен лекар, би трябвало да има. Свидетелят не бил запознат с това дали състоянието, в което било кучето позволявало раните да бъдат обработени в приюта. Не знаел какви са възможностите на приюта и дали имат възможност да лекуват наранявания и увреждания от този характер, не бил сигурен. Доколкото знаел извършваните манипулации в приюта били основно кастрации, не знаел дали провеждат лечение. Кучето не било престоявало в клиниката, обработили го същия ден и си го взели, не било ношувало при тях.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи относно основателността на предявения иск:

Предявен е иск с правно основание чл.422 ал.1, вр.чл.415 ал.1 от ГПК, вр.чл.61 ал.1 от ЗЗД, който е процесуално допустим, доколкото изхожда от заявитель по образувано заповедно производство срещу длъжника в едномесечния срок от уведомяването му за депозирано от страна на последния възражение срещу издадената заповед за изпълнение относно процесното вземане.

Разгледан по същество, искът се явява основателен. За да е налице водене на чужда работа без пълномощие е необходимо да е предприета чужда работа /правни или материални действия в чужд интерес/, да съществува намерение да се управлява чужда работа и това да е извършено доброволно, а не като задължение по закон /чл.60 ал.1 от ЗЗД/. Заинтересованият е длъжен, ако работата е била предприета уместно и е била добре управлявана, да изпълни задълженията, които управителят е сключил от негово име, да го обезщети за личните задължения, които е поел и да му върне всички разноски, които е направил /чл.61 ал.1 от ЗЗД/. Съгласно разпоредбата на чл.16 ал.1 от ЗЗЖ, всеки който намери болно или наранено животно, е длъжен да информира приюта за животни, съответните органи на местната власт, областната дирекция по безопасност на храните, районното управление на Министерството на вътрешните работи или териториалните поделения на Изпълнителната агенция по горите. Изброените органи от своя страна са длъжни да съдействат за осигуряване на спешна ветеринарна медицинска помощ и настаняване на животното в приют или друг обект.

В настоящия случай от събраните по делото писмени и гласни доказателства по категоричен начин се установява, че на 22.03.2022г. ищецът заедно със своята майка св.Д. са намерили на пътя безстопанствено куче във видимо тежко състояние. Двамата установили, че врата на животното е прерязан и има възпаление на ушите, по кожата и видимо се нуждае от оказване на медицинска помощ. По категоричен начин се установи също така, че ищецът и св.Д. са взели безстопанственото животно и са го откарали за преглед във ветеринарна клиника "*****", където същото било прегледано от ветеринарен лекар, а именно св.П.. Установи се, че на същата дата му е оказана спешна медицинска помощ за спиране на кръвотечението от раната и овладяване на получената инфекция, както и че кучето не е оставало да ношува в клиниката, а след извършените манипулации е взето от ищеца и отведено в дома му в с.*****о. След първоначално оказаната медицинска помощ на кучето ищецът и св.Д. твърдят, че са викали св.П., за да му поставя инжекции, за да се продължи неговото излекуване. При анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства категорично се установява, че на същата дата ищецът е уведомил ответната община и ОДБХ-Хасково за намереното безстопанствено животно и предприетите мерки за оказване на медицинска помощ на същото. Поискал е съдействие, но такова не е било оказано. Видно от приложената по делото кореспонденция между Община Хасково, ОП „*****“ и ОДБХ-Хасково, през следващите няколко дни те взаимно са си изисквали информация и са си отговаряли, но няма данни да са предприели конкретни действия

по отношение на кучето. Става ясно, че едва след десетина дни, когато кучето е било вече излекувано и настанено в дома на ищеца, са предприети действия по преместването му в приюта, съответно вътрешно и външно обезпаразитяване, кастрация, поставяне на антибиотик, ушна марка, ваксина за бяс и микрочип.

Предвид гореизложеното следва да се приеме, че ищецът е изпълнил законовите си задължения да информира компетентния орган, в случая Община Хасково, за намереното пострадало животно. Несъмнено предприетите от ищеца действия представляват извършено добро дело, което категорично не води до извод за отпадане на отговорността и задълженията на Община Хасково, вменени ѝ със закон в подобни случаи. В тази връзка съдът намира за неоснователни възраженията на ответната община, че ищецът съзнателно изпълнил свой нравствен дълг и искал връщане на нещо, което не му се дължи. Съгласно разпоредбите на 33Ж органите на местната власт, сред които и общината, са сред основните институции, ангажирани със защитата на животните, при това не само безстопанствените /чл.2, чл.16, чл.40 от 33Ж/. Изброяването на институциите е алтернативно, поставено в зависимост от компетентността им за полагане на съответните грижи за различните видове животни и заболявания. В случая се касае за пострадало куче, очевидно без стопанин, предвид липсата на чип и данни за собственик, като съгласно чл.47 ал.3 от 33Ж, същото се намира под надзора и грижите на общината. Съгласно чл.16 ал.2 и ал.3 от 33Ж, ответникът, след като е бил уведомен от ищеца, е следвало да осигури ветеринарномедицинска помощ и да настани кучето в приют, както и да вземе мерки за понататъшното му лечение, което не е било свършено от задължените общински служители. По категоричен начин се установи, че медицинските грижи за безстопанственото животно са осигурени от ищеца чрез заплащането им. В тази връзка неоснователни са възраженията на ответника, че липсват данни за извършено плащане. По несъмнен начин от представеното платежно нареждане се установява, че ищецът е заплатил по банков път в полза на ветеринарната клиника сумата от 138лв.

Неоснователни са също така възраженията на ответника, че в случая не се е касало до спешна медицинска помощ, тъй като точно обратното се установява от събраните по делото гласни доказателства. И двамата свидетели категорично заявяват в своите показания, че състоянието на кучето е било тежко, предвид кървящата рана, която е имало на врата си и възпалителния процес, който се е развил и е можел да се разгърне незнайно до какви размери с какви последици, ако не е бил овладян своевременно.

Имайки предвид гореописаните обстоятелства, съдът намира претенцията на ищеца за основателна и доказана и счита, че следва да се уважи. По категоричен начин се установи, че е поел чужда работа – задължение на Община Хасково, предвидено в закон, като е съдействал за оказване на спешна ветеринарномедицинска помощ на

наранено животно, осигурил му е място, където да бъде обгрижвано. Във връзка с тези действия ищецът е направил необходими разноски, заплащайки извършените на кучето медицински манипулации и съпътстващите разходи за продължаване на неговото лечение и в домашни условия. Без тази своевременна медицинска намеса не е бил ясен крайния изход за здравословното състояние на кучето и дали същото е щяло да се възстанови.

Неоснователно се явява също така възражението на ответника, че работата не е предприета уместно, доколкото не е процедирано така, както би направил самият той, тъй като е имало друг начин да бъдат защитени интересите на заинтересованото лице, а именно че е следвало да бъде сигнализиран приюта за безстопанствени кучета, тъй като от данните по делото става ясно, че такова уведомяване е направено своевременно, но активни действия до момента на пълното оздравяване на кучето не са предприети.

В конкретния случай, съдът намира, че ищецът е изпълнил своя морален дълг да помогне на наранено животно, като е потърсил специализирана помощ и е сигнализирал за това Община Хасково, за да поеме своите законови задължения спрямо пострадалото животно. Бездействието на ответната община е принудило ищецът да се заеме с воденото на чужда работа без пълномощие. Същевременно неоснователно се явява и възражението, че не се дължи заплащане на извършените от ищеца разходи по лечението на безстопанственото животно, тъй като именно неговата майка – св.Д. е осиновила впоследствие кучето. Действително през месец май същата година св.Д. е подписала декларация за осиновяване на спасеното от сина ѝ куче, но това по никакъв начин не изключва задълженията на ответната община да поеме грижата за животното, докато все още е било без стопанин. По категоричен начин се установи, че лечението на кучето е извършено два месеца преди майката на ищеца да предприеме действия по неговото осиновяване.

С оглед събраните доказателства съдът намира претенцията на ищеца за основателна и доказана в пълния предявен размер от 138лв. за оказана медицинска помощ. При това положение, вземането за главница е дължимо ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК, по което е било образувано ч.гр.д.№1165/2022г. по описа на РС – Хасково - 13.05.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

Съгласно ТР №4/18.06.2014г. на ОСГТК на ВКС, с оглед изхода на настоящото производство, следва да бъде осъден ответника да заплати на ищеца направените в исковото и в заповедното производство разноски в общ размер на 50лв. за държавна такса. На основание чл.38 от ЗА следва на процесуалния представител на ищеца да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 400лв.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Община Хасково, пл.“Общински“ №1, ЕИК 000903946, представлявана от кмета Станислав Насков Дечев, че дължи на И. И. Д. с ЕГН:***** от гр.*****, сумата в размер на **138лв.**, представляваща задължение по водене на чужда работа без пълномощие, ведно със **законната лихва** върху сумата, считано от **13.05.2022г.** до окончателното изплащане, за която сума е издадена заповед №513/16.05.2022г. по ч.гр.д.№1165/2022г. по описа на РС-Хасково.

ОСЪЖДА Община Хасково, пл.“Общински“ №1, ЕИК 000903946, представлявана от кмета Станислав Насков Дечев, да заплати на И. И. Д. с ЕГН:***** от гр.*****, направените в исковото и заповедното производство **разноски** в общ размер общо на **50лв.** за държавна такса.

ОСЪЖДА Община Хасково, пл.“Общински“ №1, ЕИК 000903946, представлявана от кмета Станислав Насков Дечев, да заплати на адв.Т. Х. К.-К. от АК-Велико Търново, личен номер *****, служебен адрес гр.*****, по реда на чл.38 от ЗА адвокатско възнаграждение в размер на **400лв.**

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково: /п/ не се чете

Вярно с оригинала!

Секретар: М. Б.